

אזכרו של שרעבי ברק גי"א

זכור

שירים לזכרו של שרעבי ברוך ז"ל

על ברכיה כודעת אמא.

על ברכיה כודעת אמא,
ופניה אפופי צער ויען.
חרצו על לחיה ערוצי דמע,
ברוך תלטף, מצבת האבן.

כמו אגל ילדה החי, הנושם,
מלות אהבה חרש תמלמל.
מלות פנוק השגורות בפי אם,
חולמת על היפה שנתן לה האל.

שירים לזכרו של שרעבי ברוך ז"ל

לֵאמֹר בְּשִׁנְיֹת קְבָרִים שׁוֹכֵב יְלֵדָה,
 עַל צַבֵּחַ זְרוּעַת אֲבֵנִים בּוֹהֲקוֹת.
 כְּמוֹ אֵל עֲרִיסָה תּוֹשִׁיט יְדָה,
 לְלַטְפוֹ - לְהַבִּיט בּוֹ בְעֵינָיִם אֹהֲבוֹת.

„נוֹמָה יְלָדִי לְצַדֵּק אֵשֶׁב. לֵאמֹר אֲמוֹשׁ,
 נוֹמָה עֲצוֹם עֵינֶיךָ הַיְפוֹת.”
 לֵימָה טוֹב בֵּן תִּלְחַשׁ,
 וְשַׁפְתֶּיךָ יִשְׁקוּ עִמּוֹ. עַל אֶבֶן חֲרוּט.

שירים לזכרו של שרעבי ברוך ז"ל

אנא אני הולך.

נושאות אותי רגלי
אל הכיך השכן
לא ידע איה!
אך אני הולך והולך.

בלב כבד ועינים כבדות
מביט אני באורות הכיך.
ותמונות לפני כסרט חולפות
ואני הולך והולך.

שירים לזכרו של שרעבי ברוך ז"ל

אנשים ממהרים נלפזים.

מתייכים השמים.

ותיוכי המאולק דועך וחולק.

ואני הולך נהולך.

נושא אני ביד רועדת ובבכי עצור

את תעידת הסדרה של בני

את נפשי הדויה אלי נצור

כי כיום אדע אלא אני הולך.

Handwritten signature

י.ט.א.ד 1985

שמחותי שאבדה.

היטיב אלי צחוקי הרועים
שהיה כרעם המתגלגל?
התחזיר אלי שמחת הגאון
עדמתה לים סוער?

הזמרו לי צפורים זמירות עקר
והשמע ותמיד עליוכה החמים?
האראק את הפרחים עיפי צעם
הילדים היפים בשוננותם?

שירים לזכרו של שרעבי ברק ז"ל

הימשיכו המעינות ממים לפנות,
והכל יהיה כחמול שלפוח?
התסוב הארץ על צירה כדרכה,
או תנא כנדהמת ולרגע תדום?

כי לנגד גיני, תמירה נצעת,
צללת את אהובה, באה ומחייבת.
מכסה את השמש, כצל ענק
מאפיתה על הכיל, דמותו של ברק

שירים לזכרו של שרעבי ברוך ז"ל

מה שמחזתי בק בני היקר
אושרך היה לי עושר.
חיוכה, סם החיים
עפעדיך עולמי כחרס הנשבר
כמען מתנוודד עיום סוער.

לו אשאך ממך עוז הרוח
ואשא ענפשי את תמצית הכוח
אשר נשאית עפעדיך הנקצל
ידוע אדע, כי יכול אניכל.

דברים, זכרו le ערעבי ברק ז"ל

ל

א הכרתי את ברק, ואולי כן שהרי פה ושם נתקלתי בחבריו של בני ליחידה. אך לאחר שישבתי במשך שני ערבים ארוכים בשיחה עם חבריו לצוות והכרתי את בני המשפחה את בת-שבע ומאיר את איילת ואת רויטל, דומה שבעיניהם של כל אלה ראיתי את ברק כאילו היה חי איתי ועלידי. אהבתי את שהכרתי. בחוברת שעסקתי בעריכתה דמותו של ברק קיבלה חיות מחודשת. טובי וחבריו אהבו אותו ולאהבתם היו רבדים כה עמוקים שמהשפע הרגשי הזה העבירו גם אלי. הוא גדל בביתם של בני-אדם והוא שאב לתוכו עד תום את הטוב והיפה בבית הנפלא הזה שגדל בו. ואני יודע שבבית היפה הזה הכל ממשיך לנוע מסביב לברק כי זה דרכו של עולם. בית של ארץ ישראל היפה, של אנשים יפים – בית של ברק. אהבתם עשתה את ברק כפי שהיה. אהבתם תעניק להם תעצומות נפש להיאבק על החיים.

יהא זכרו ברוך.

חיים שור

דברים, לזכרו של ערערי ברק ז"ל

בת שבע, מאיר, רביטל ואילת,
משפחה וחברים.

יח' ד.צ. 02498
19 דצמבר 1984

ברק לא חשש מהנטל ואף יכול לו ועוד יותר מכך. לקראת שחרורו הצפוי, בקשתי ממנו להשאר למשך שנה נוספת בשרות קבע ביחידה וזאת לצורך ביצוע משימה מיוחדת. לאחר מחשבה קצרה, נענה לי ברק בחיוב. הוא לא חשש מהנטל - לא חשש מאחריות. אתמול בלילה נהרג ברק.

הוא הותיר אחריו חלל גדול בליבנו. הוא הותיר אחריו את הנטל, אותו על כולנו לשאת.

הוא הותיר אחריו נטל, שעתה עלינו לשאת לבד, שהוא הכרח קיומנו במדינה, נטל שעלינו להשלימו כאשר ברק איבנו עוד איתנו לשאתו.

בת שבע, מאיר, רביטל ואילת אנחנו אתכם.

כאבכם כאבנו.

אתכם במשא הכבד. עמר ברילב, סא"ל
מפקד היחידה

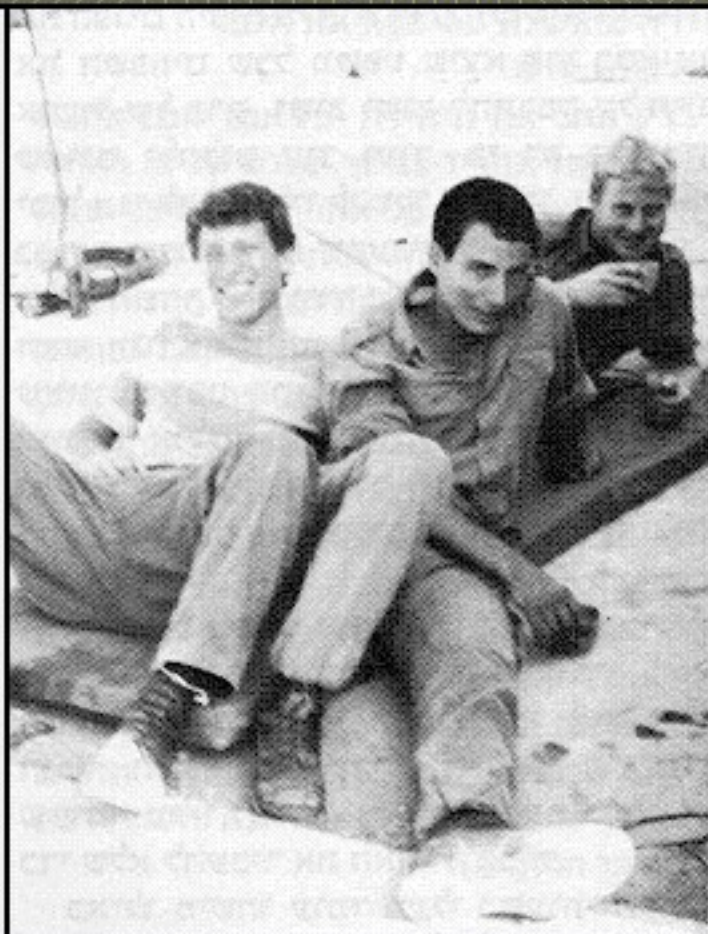
ברק, בן למשפחת שרעבי, בן למשפחת כפר הנגיד, נהרג אתמול בלילה. ברק בן לשלוש משפחות שקורותיהן שלובות זו בזו בעבר ובעתיד. ברק, טבעת חזקה בשרשרת הלוחמים הקושרת את כפר הנגיד ואת היחידה. טבעת מרכזית בצוות יורם, שבמסגרתו שרת את רוב שרותו הצבאי.

נערצעיר מתגייס ליחידה - לסיירת מטכ"ל - ואינו יודע את אשר יעמוד בפניו, את הנטל אשר יוטל על כתפיו. הרבה לא ניתן לחשוף על שרותו של ברק ועוד פחות על שרותו בתקופה האחרונה, אך ברור לי, שכאשר התגייס ברק ליחידה הוא לא ידע את אשר יעמוד בפניו.

הוא לא ידע, שברגע מסוים, כל עולה וכובד משקלה של מדינת ישראל יהיה מונח על כתפיו.

והנטל כבד מאד.

דברים, לזכרו של ערעבי הרק ז"ל

שכול

שכול; מלה פשוטה כואבת ואכזרית. בנקל נתן להסבירה, את פירושה גם חינוקות קולטים ללא קושי. והבריות השומעים את הבשורה המרה, מנידים ראש משתתפים בצער המשפחה ומשתדלים לעזור כמיטב יכולתם, מציפים אותך בדברי נחומים, עד שלאט לאט הכל נרגעים. כל איש פונה לעיסוקיו ושוקע בביעותיו היומיומיות, והכל ממשיך להתנהל כרגיל כנחל לאחר גשמי זעף, מימיו יורדים והוא ממשיך לזרום באפיקו כמדי יום - לא יסטה ימינה או שמאלה. זה דרכו של עולם, וזו דרכם של הבריות.

ואלו אנו ההורים השכולים מאזינים לדברייהם, מסתכלים לתוך עיניהם וחושבים לעצמנו: רכוננו של עולם כמה תמימים ומאושרים אתם, אם זה גבול הבנתכם את השכול. מי יתן וכך תמשיכו. בטרם הגיעה אלי בשורת איוב, הייתי חושב ומגיב כמוכם. אך היום הכל נראה בעיני כלאחר רעידת אדמה, ואני שייך לכוכב לכת אחר.

דברים, זכרו! ערערי הרק ז"ל

לא נתן להסביר או להגדיר את המתחולל בקרבך. איך מנסה אתה לכסות ולהסתיר בחיור מאולץ ובשיח יום יום, את הקרעים שנפערו בנפשך, מתהלך חי ונושם אך לבך נבוב, ואתה בווהה בחלל ככלי ריק.

כל החלומות והתוכניות קרסו לפתע כבנין קלפים, ומחשבותיך סטו לנתיב אחר, איבדו כל עניין בכל הסובב אותן. כגלגל שאיבד צירו וסטה ממסלולו הטבעי, כך אתה עוסק בעבור דתך וראשך במקום אחר, מעיין בספר או בעתון ולפתע נעצר ושואל את עצמך; מה קראת בדקות שחלפוז? מחשבותיך נודדות הרחק הרחק על בנך שאיננו ולא תראנו לעולם.

וביום בו נפל בני חשתי מהו הפסד אמיתי - עולם שלם נלקח ממני, שלא אוכל להחזירו

את הגיהנום הזה חי אנכי עשרים וארבע שעות ביממה ונצלה באישה יום אחר יום ודקה אחר דקה. שכול מבין רק מי שחש אותך, אדם המכלה ימיו ולילותיו בלהט הזכרונות, באש הכמיהה לראות את הבן האהוב שהלך ולא שב. להסתכל בראי מדי בוקר בפרצופך המתבלה במהירות גדלה והולכת, לראות את הנפיחות שאחזה בעיניך מקום קבע. ולתמוה איך לא יבשה מקור דמעתך הקולחות ושוטפות כמעין? לו זרמו לאפיק אחד דמעות השכול, ים הדמעות הגדול בתבל היה נקווה לנגד עינינו.

איך לא תגעש האדמה משטף דמעתך אם שכולה ותהפך לשממה? איך לא יקוב בכי אם מיוסרת לב אנוש? למה ומדוע נאטמו נתיבות ללב אל?

דברים, לזכרו של ערערי ברק ז"ל

להיכנס ולומר את השלום הנפלא שלו המלווה בחיוך מטריף.

אתה קם בשקט ממהר לשטוף את העיניים האדומות מבכי, מסתיר את דמעותיך מבני משפחתך, לבל יראו בסבלך, כי אתה הוא הגבר. ואתה חייב להיות ה"חזק" ה"גיבור" ששומה עליו לכסות את שברונו בתוכו פנימה כדי שלא להעכיר את האוירה בבית.

כאילו מישהו עומד מעלי בשעותי הקשות ומדרבן אותי: "אתה חייב להמשיך בן-אדם אל תהרוס את כל הסובב אותך".

ואכן זהו הדבר הנותן לי את הכוח ומאושש אותי לעמוד מול השכול. מול האש הנוראה הזאת אני נאבק עם עצמי להחזיק מעמד כי זו חובתי כאבי המשפחה להגן על הבית שנפרץ, והכאב הנורא ממחיש לי כמה חשובה המסגרת הזאת שתשאר שלמה.

בשום אופן. כל מה שיש לי אינו אלא אין ואפס. עתה עומד אני נכנע לגורלי חסר אונים, כמתאגרף מוכה המוטל בזירה. ומה שמסוגל אני לעשות הוא לבכות ולבכות, לשכב על יצועי מדי לילה לראותו בדמיוני ושנות חייו הנפלאות והמאושרות חולפות לנגד עיני כסרט. רואה אני את החיוך המשובב את הפנים היפות מלאות הרוך ועוטות הענווה, את השפתים שכל משפט שיצא מהן בטא את אושרו של ברק, ושוב ושוב להתרפק על חיים שאינם ולחלום עוד ועוד, כי רק בחלומות יכול אני לדבר אליו לנשקו ולחבקו, ולהסתפק בפרור העלוב הזה שהעניק לי הטבע. ובטרם עלות השחר להתעורר שוב כשבתוכי מפעפעת האש הנוראה הזאת שלא מרפה ממני, והמוח שאינו מאופס מתחיל לדמיין דברים לא מצי-אותיים; אולי חלה איזו טעות וברק עודנו חי, והוא מתהלך לו אי שם, וכל רגע הוא עשוי

דברים, לזכרו של ערעבי ברק ז"ל

"לא כך רציתי לראותכם אבי, הלא למען
ראותכם מחייכים נפלתי, הלא אתה הוא
שחנכת אותי ללכת בדרך הזאת.
קום והתאושש אבי ומעשי יאירו דרכך".

אבא

כל מה שנשאר עתה הוא להסתכל בתמונו-
תיו של ברק, לנשק וללטף אותך, למשש את
חפציו ואת בגדיו ולטבוע ביסורי שאול עד
צואר. וכשאתה חוזר לעצמך אתה חש באובדן
עולמך, ונפשך פורחת כצפור המתעופפת למר-
חקים, נעלמת ושבה, נעלמת ושבה. כאילו
עומדת היא להנתק ממך, אך מרחפת בטווח
ראייתך, ואתה מתגודד בין החיים ובין החיד-
לון, ורק חוט דק, חוט יצר הקיום הוא שקושר
אותך לחיים החייבים להמשיך לזרום. אך מה
שלא יקרה, ברק לא ישוב עוד לעולם.
וקיימת האמונה שלא לשוא נפל ברק, כי
הרי כך חנכתי אותם. ועל משפחתך נגזר
לשלם את המחיר הכבד והנורא למען עצמאות
ישראל.

וכשאני שקוע עמוק בייגוני הלופת אותי
אנושות, ידי נשמטות מטה ואני חדל לתפקד,
נצבת לפני דמותו של בני שאהבתי וקוראת
לי:

מכתביו של שרעהי הרק ל"א

יום שבת, 2/1/81

שלום אריק,

של העיתון. סתם הייתי מעדיף שתמונתו של אחר תהיה במקום זו שלי.

כנראה שכבר בשבוע הקרוב אנחנו עוזבים את הבסיס ועוברים שבוע שדאות, ולאחר מכן נוסעים לכרמיאל לשבוע, לסידרת חיטון. כעוד שבועיים כנראה נרד לשטח. יהיה מסע ירידה לשטח ושם נעביר את שאר ימי הטירוי נ"ת. אני מת שהטירונות הזאת כבר תעבור ונעזוב את המקום הזה. בטח, אתה כבר גומר טירונות כשאני רק באמצע. בינתיים, אצלנו לא קשה במיוחד, אפילו שלפעמים המסעות ממש קשים. המסע הכי ארוך שלנו היה כ-25 ק"מ.

אורי נמצא בפלוגה ב' ואני ביג' ויוצא לי לראותו כמעט כל יום, אבל לזמן קצר ביותר. מספיקים להגיד רק שלום, וקצת לספר חיות. כמו שאמרתי מקווה לצאת בשבת הקרובה הביתה, בצבא הכל לא בטוח ואף יתכן שנשאר שבת רביעית.

מקווה מאד לפגוש אותך בקרוב, ותישלח מכתבים כדי לשמור על קשר.

מה קורה איתך יה כנאדם? כבר זמן עבר מאז שהתראינו לאחרונה. האז מלא זמן הכתובת הצבאית שלך אבדה לי והוסר זמן איום גרמו לכך שמכתב ממני לא הגיע אלך. אז נחנחם במכתב הזה שאני כותב אליך ביום שבת. השבוע הזה, הוא השבוע השלישי ברציפות שלי פה בבסיס וההרגשה די זיפתית לא לצאת הביתה, במיוחד לאחר שאתה מכין את עצמך ליציאה. שמעתי שיצאת לפני שבוע הביתה כשאני הייתי בבסיס ואני יצאתי לפני שבועיים כשאתה נשאר שבת, איזה חוסר תיאום. אני מקווה שאני אהיה בשבוע הבא בבית ושגם אתה תהיה שם. יש הרבה על מה לדבר.

בי-30 לחודש היתה לנו השבעה בכותל וקיבלנו תג. התחפרשת הצבאית שלי כמעט מלאה, קיבלנו כבר סמל על הכומחה, ותג על הדש אז מה שחסר עכשיו זה רק כומחה אדומה.

ביום ההשבעה, שהיה בערב, צילם אותי ואת המשפחה צלם מעיתון מעריב. ולמולי הלא נעים פיתח את התמונה בעמור הראשון

בהצלחה ולהתראות נרק.

כתב ברק במחברתו

משאיר אור בחוץ, אולי מישהי מתי
שהוא תכנס אבל אני יודע שהכל הבל.
שתיים עשרה בלילה שומע ציפורי
לילה עם שלמה ארצי.

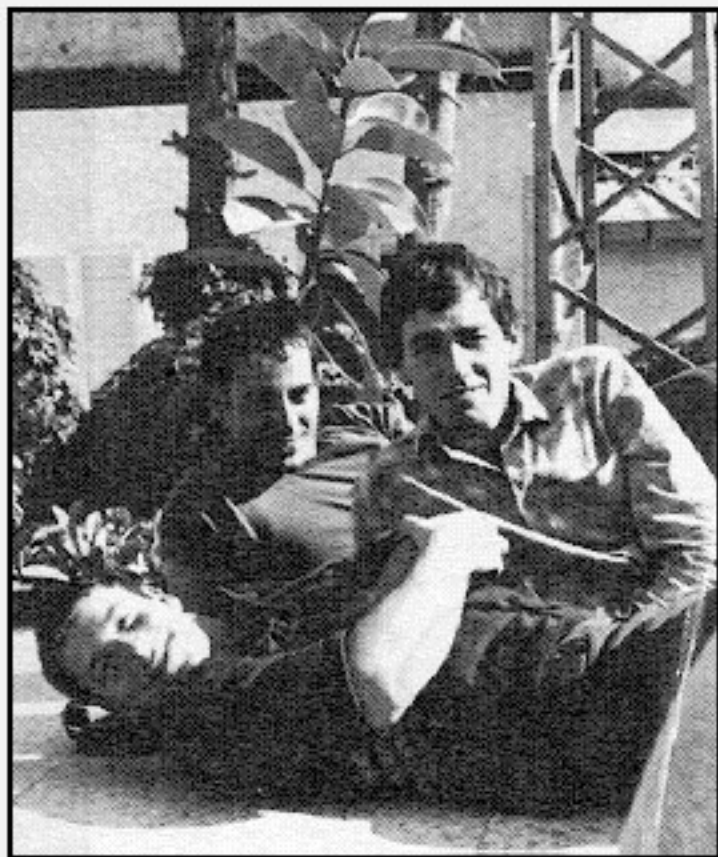
מדליק סיגריה, מחפש משהו ולא
מוצא, מדליק אחרת. המאפרה כבר
כמעט מלאה והקופסא מתרוקנת. מחפש
ולא מוצא.

אולי נוהג אני לברוח אבל אני יודע
שלהגיע רחוק עם זה אי אפשר. התה
מתקרר והלימון שוקע ונוגע בקרקעית
הכוס, אולי מחכה שאגמור כבר.

לפעמים מחפש את הבדידות, הרי
בסך הכל זה יש בשפע. וכשצריך את זו
שתעביר לי את הלילה אני שוב מוצא
את הקופסה הלבנה שכמעט ריקה והרי
אני יודע שעם זה רחוק אי אפשר
להגיע, הרי את זה אפשר לקנות בזול
ובכמות.

אמרתיו של שרעבי ברק ז"ל

דברי ברק

לא לשוא אמר הרצל, "אם תרצו אין זו אגדה".

אם רק תאמין בכוחך וביכולתך.
בזה כבר השגת אחוז ניכר ממבוקשך,
להיות ביחידה זה לא רק לרוץ מהר או
לנווט היטב,
זה להבין כמה אפשר להשיג אם רק
רוצים.